

Poem, first lines**A**

Almanackan fullskriften, framtid okänd. (Svafrita vykort [1983])

Ä

Ännu en hat lämnat den tunga stadens (Fem strofer till Thoreau [1954])

Äppelträd och körsbärsträd i blom hjälper orten att sväva (Sena maj [1973])

B

Bakom terrareits glas (Örnklippan [2004]) 211.2041

Begravningarna kommer (Snö faller [2004]) 211.2041

Bogerbåten är fräkn ig av rost. Vad gör den här så långt (Skiss i oktober [1973])

Byggnaden är stängd. Solen tränger in genom fönsterrutorna (Långsam musik [1966])

Byrächeren lutar sig fram och ritar ett kryss (Osäkerhetens rike [1996])

D

Då mörkret föll var jag stilla (En man från Benin [1958])

Dagsljuset träffade ansiktet på en som sov. (Hemligheter på vägen [1958])

De släcker lampan och dess vita kupa skimrar (Paret [1962])

December. Sverige är ett uppdraget, (Epilog [1954])

Den blå himlens motordån är starkt. (Under tryck [1966])

Den isbelagda älvens strålar av sol (Längs radien [1973])

Den låga tallen på myren hållar upp sin krona: en mörk (Några minuter [1970])

Den sjuka pojken. (Efter anfall [1958])

Den som ligger på rygg under de höga träden (Andrum juli [1970])

Den svarta flygeln, den glänsande spindeln (Balakirevs dröm (1905) [1958])

Den vita fjärlen i parken blir läst av många. (Gator i Shanghai [1989])

Den vita skaran växte: måsar truar (Sång [1954])

Den vita solen rinner ut i smogen. (Markgenomskådande [1973])

Den yttersta kretsen är mytens. Där sjunker rorgångaren (Strof och motstrof [1954])

Det är våren 1827. Beethoven (Inomhuset är oändligt [1989])

Det finns barvinterdagar då havet är släkt (Skepparhistoria [1954])

Det går ett träd omkring i regnet (Trädet och skyn [1962])

Det mörknar i Huevla: soliga palmer (Caprichos [1958])

Det myllrar under oss. Tågen går (Nattlig resa [1996])

Det svarta kaffet på uterserveringen (Espresso [1962])

Det tysta raeriet klottrar på väggen inåt. (Flygblad [1989])

Det var en begravning (Från juli 90 [1996])

Det var en gång en chock (Efter någons död [1966])

E

En dag i mars går jag ner till sjön och lyssnar. (Om Historien [1966])

En dag när hon sköljde tvätt från bryggan (Från ön 1860 [1996])

En jinimorgon då det är för tidigt (Minnena ser mig [1983])

En man känner på världen med yrket som en handske. (Öppna och slutna rum [1966])

En pinande blåst (Fängelse - III [1995]) 211.2041

En plats som kallas Jakobs kärr (Genom skogen [1962])

En portugisisk fiskebåt, blå, kölvattnet rullar upp (Båten - byn [1978])

En skog i maj. Här spökar mitt hela viv: (Alkiskt [1989])

En storm får kvarnens vingar att vilt gå runt (Upprörd meditation [1954])

En vintermorgon förnimmes hur denna jord (I den forsande stäven är vila [1954])	
Ett blått sken (Midvinter [1996])	
Ett lamakloster (Fängelse - I [1959])	211.2041
Ett sorl av röster efter plöjaren. (Resans formler [1958])	
Ett tåg har rullat in. Här står vagn efter vagn, (Stationen [1983])	
Ett telefonsamtal rann ut i natten och glittrade på (Hemåt [1978])	
Ett virrvarr av svarta granar (Svenska hus enligt belänga [1958])	
F	
Föbryllande skog (Fängelse - VII [1959])	211.2041
Fotnoternas män, inte rubrikernas. Jag befinner mig i den (Codex [1983])	
Fyra miljarder människor pDrömseminarium jorden. (Drömseminarium [1983])	
G	
Gå förbi, de är begravda... (Tystnad [1996])	
Gick längs den antipoetiska muren. (Hommages [1997])	
Gräser reser sig - (Fängelse - VIII [1959])	211.2041
H	
Han lade ifrån sig pennan. (Lamento [1962])	
Hans blick flyttar sig ryckvis över tidningssidan. (Nittonhundraåttio [1983])	
Här är ett porträtt av en man som jag kände. (Porträtt med kommentar)	
Här kommer jag den osynlige mannen, danske ansälld (Decemberväll - 72 [1973])	
Havestruten, solskepparen, styr siväg. (Morgon och infart [1954])	
I	
I det svarta hotellet sover ett barn. (Sex vintrar [1989])	
I februari stod levanet still (Ansikte mot ansikte [1962])	
I naat är jag nere hos barlasten. (Nattjour)	
I nästa kurva kom bussen loss ur bergets kalla skugga (Svarta bergen [1978])	
I stadsdelen Alfama sjöng de gula spårvagnarna i (Lissabon [1966])	
I Syros' hamn låg överblivna handelsfartyg i väntan. (Syros [1962])	
Ibland slog mitt liv upp ögonen i mörker. (Kyrie [1958])	
Ikonerna las i jorden med ansiktet uppåt (Många steg [1983])	
Ingen skyddad värld... Strax bakom väggen börjar larmet (Vermeer [1989])	
Inne i den väldiga romanska kyrkan trangdes turisterna (Romanska bågar [1989])	
Isblåst mot ögonen och solarna dansar (Övergångsstället [1978])	
J	
Jag är en mumie som vilar i skogarnas blåa kista, i det (Berceuse [1989])	
Jag beordras ut i en hög med stenar (Posteringen [1973])	
Jag Edvard Grieg rörde mig som en fri man bland (En konstnär i norr [1966])	
Jag kör genom en by om natten, husen stiger fram (Nocturne [1962])	
Jag låg över på ett motell vid E3. (Galleriet [1978])	
Jag landsteg en majnatt (Nattboksblad [1996])	
Jag lutar som en stege och når in (Vinterns blick [1983])	
Jag måste kliva (Namnteckningar [2004])	211.2041
Jag mörka skrov flytande mellan två slussportar (Djupet i Europa [1989])	
Jag öppnar den första dörren. (Elegi [1973])	
Jag skrev så kargt till er. Men det jag inte fick skriva (Till vänner bakom en gräns [1973])	
Jag skyggar för något som kommer hasande på trären i (Preludier [1970])	

Jag släpar som en dragg över världens botten. (Postludium [1983])
 Jag somnade i min säng (Vinterns formler [1966])
 Jag spelar haydn efter en svart dag (Allegro [1962])
 Jag står på berget och ser över fjärden. (Från Berget [1962])
 Jag stod och rakade mig en morgon (Det öppna fönstret)
 Jag väcker bilen (Morgenfåglar [1966])
 Just det att himlen är så grå (November med skiftningar av ädelt pälsverk [1962])

K

Kapitalets byggnader, mördarbinas kupor, honung för de få. (Epigram [1989])
 Kavajen luggsliten som en vargflock. (Gogol [1954])
 Kopparormen den fotlösa odlan rinner långsmed förstutrappan (Guldstekel [1989])
 Kraftledningarna (Haikudikter [1996])

L

LångtrRADAREN med släpvagn kryper genom dimman (Trafik)

M

Madame föraktar sina gäster därför att de vill bo på (Carillon [1983])
 Man har sett så mycket. (Sommarlätt [1966])
 Män i överdragskläder med samma färg som marken kommer upp (Utkantosområde)
 Mänens mast hat murknat och seglet skrynklas. (Kväll - morgon [1954])
 Marken är sträv, ingen spegel. (Satellitögon [1983])
 Med en suck börjar hissarna stiga (Krön [1966])
 Mitt under arbetet (I arbetets utkanter)
 Modlösheten avbryter sitt lopp. (Den halvfärdiga himlen [1962])
 Morgon, majregn. Staden är ännu stilla (Han som vaknade av säng över taken [1958])
 Morgonluften avlämnade sina brev med frimärken som glödde. (Dagsmeja [1962])

N

När båtennalkas därute (Mär vi återsåg öarna [1962])
 När bödeln har tråkigt blir han farlig (November [2004]) 211.2041
 När han kom ner på gatan efter kärleksmötet (C-dur [1962])
 När stunden kommer (Fängelse - IX [1959]) 211.2041
 Natten efter olyckan drömde jag om en koppärrig man (Citoyens [1978])
 Nio haikudikter (Fängelse [1959]) 211.2041

O

Och blåeld, blåeld (Fängelse - V [1959]) 211.2041
 Och trasten blåste på de dödas ben med sin sång (Klangen [1962])
 Oktoberhavet blänker kallt (Vädertavla [1958])
 Om dagarna i skolan den dova myllrande fästningen. (Från vintern 1947 [1978])
 Om en förhistrisk målning (En simmande mörk gestalt [1962])
 Orgeln slutar att spela och det blir dödyst i kyrkan (Kort pau i orgelkonserten [1983])

P

På den kongolesiske hötorgsmålarens tavlor (Ur en afrikansk dagbok [1963])
 På en hylla i (Fängelse - VI [1959]) 211.2041
 På jakt efter en brevlåda (Air Mail [1989])
 På natten klockan två: månsken. Tåget har stannat (Spår [1958])
 På stora infarten till staden (Längre in [1973])
 På tunnelbanestationen. (Resan [1962])

På var sin sida om ett sund, två städer (Två städer [1996])
 Plötsligt möter vandraren hä gamla (Höstlig Skärgård - Sturm [1954])

R

Rannsakande ägat färvandlar solstrålarna till polispatonger. (De fyra temperamenten [1958])
 Regnet hamrar på bilarnas tak. (Skyfall över inlandet [1966])
 Rentjur i solgass. (Fängelse - II [1959]) 211.2041
 Riddaren och hans fru (Tre strofer [1996])
 Rösten kvävs i klänningen. Hennes ögon (Kvinnoporträtt - 1800-tal [1989])

S

Se det gråa trädet. Himlen runnit (Sammanhang [1954])
 Senhöstlabyrinth. (I det fria [1966])
 Solen försvinner. (Fängelse - IV [1959]) 211.2041
 Solen glider fram bakom husväggen (Landskap med solar [1996])
 Som att vara barn och en oerhörd förolämpning (Som att vara barn [1996])
 Sommaren är grå just nu underliga kväll. (Efter en lång torka [1978])
 Stenarna som vi kastat hör jag (Stenarna [1954])
 Stenarnas pingst. Och med sprakande tungor... (Siesta [1958])
 Stilla vaktar skogsmyran, ser i intet (Dygnkantring [1954])
 Stormen sätter sin mun till huset (En vinternatt [1962])
 Stortande stortande vatten då gammal hypnos. (Från snösmältningen - 66 [1973])
 Strax framför på nästan tomma gatan (Izmir klockan tre [1958])

T

Tåget stannade långt söderut. Det var snö i New York. (Oklahoma [1966])
 Trött på alla som kommer med ord, ord men inget språk (Frå mars - 79 [1983])
 Två gubbar, svärfar och svärson, Liszt och Wagner, bor vid (Sorgegondolen nr 2 [1996])
 Två sanningar närmar sig varann. En kommer inifrån (Perludier [1970])

U

Under de dystra månaderna gnistrade mitt liv till (Eldklotter [1983])
 Under vårt förtrollande minspel väntar (Medeltida motiv [1989])
 Unga frun grät rätt ner i sin mat (I Nildeltat [1962])
 Unter vrakens kretsande punkt av stilhet (Ostinato [1954])
 Uppvaknander är ett fallskärmshopp från drömmen (Preludium [1954])
 Utanför fönstret är vårens långa djur (Ljuset strömmar in [1996])

V

Våren ligger öde. (April och tystnad [1996])
 Vi har många skuggor. Jag var på väg hem (Den bortglömde kaptenen [1989])
 Vi ställde upp och visade våra hem. (Den skingrade församlingen [1973])
 Vi står bid branten och i djupet under oss glimmar (Molokai [1983])
 Vi steg in. En enda väldig sal, (Palatset [1962])
 Vid samtal med samtida såg jag bakom deras ansikten (Med älven [1970])
 Vid utgångspunkten. Som en stupad drake (Elegi [1954])
 Vid vägs ande se jag makten (Fasader [2004]) 211.2041

W

William Turners ansikte är brunt av väder (En skiss från 1844 [1996])